

มาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน

THAI COMMUNITY PRODUCT STANDARD

มผช.๖๕/๒๕๕๘

เครื่องเรือนไม้ไผ่

BAMBOO WOOD FURNITURES

สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

กระทรวงอุตสาหกรรม

ICS 97.140

ISBN 978-616-346-139-1

มาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน
เครื่องเรือนไม้ไฟ

มผช.๖๕/๒๕๕๘

สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม
กระทรวงอุตสาหกรรม ถนนพระรามที่ ๖ กรุงเทพฯ ๑๐๕๐๐
โทรศัพท์ ๐-๒๒๐๒-๓๓๓๔-๕

ประกาศสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม
ฉบับที่ ๒๐๐๑ (พ.ศ. ๒๕๕๘)
เรื่อง ยกเลิกและกำหนดมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน
เครื่องเรือนไม้ไผ่

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน เครื่องเรือนไม้ไผ่ มาตรฐานเลขที่ มผช.๖๕/๒๕๕๖ และคณะอนุกรรมการพิจารณามาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน คณะที่ ๒ มีมติในการประชุมครั้งที่ ๒๓-๒/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๔ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๘ ให้ยกเลิกมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน เครื่องเรือนไม้ไผ่ มาตรฐานเลขที่ มผช.๖๕/๒๕๕๖ และกำหนดมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน เครื่องเรือนไม้ไผ่ ขึ้นใหม่

สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมจึงออกประกาศยกเลิกประกาศสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม ฉบับที่ ๗๑ (พ.ศ. ๒๕๕๖) ลงวันที่ ๑๔ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๖ และออกประกาศ กำหนดมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน เครื่องเรือนไม้ไผ่ มาตรฐานเลขที่ มผช.๖๕/๒๕๕๘ ขึ้นใหม่ ดังมีรายละเอียด ต่อท้ายประกาศนี้

ทั้งนี้ ให้มีผลบังคับใช้นับแต่วันที่ประกาศ เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๕ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๘

หทัย อุไทย

เลขาธิการสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

มาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน เครื่องเรือนไม้ไผ่

๑. ขอบข่าย

- ๑.๑ มาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชนนี้ครอบคลุมเครื่องเรือนที่ทำด้วยไม้ไผ่ชนิดที่เหมาะสมเป็นวัสดุหลัก อาจมีวัสดุอื่น เช่น ไม้ โลหะ วัสดุสังเคราะห์ หรือวัสดุธรรมชาติ เป็นโครงสร้างรับน้ำหนัก
- ๑.๒ มาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชนนี้ไม่ครอบคลุมเครื่องเรือนไม้ไผ่ที่ปรับระดับความสูงได้ ถอดประกอบได้ พับเก็บได้ ที่มีชุดล้อเลื่อน และผลิตภัณฑ์ประดิษฐ์จากไม้ไผ่ที่ได้ประกาศเป็นมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชนแล้ว

๒. บทนิยาม

ความหมายของคำที่ใช้ในมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชนนี้ มีดังต่อไปนี้

- ๒.๑ เครื่องเรือนไม้ไผ่ หมายถึง เครื่องเรือนที่ได้จากการนำไม้ไผ่ชนิดที่เหมาะสม มาผ่านกรรมวิธีการผ่า ตัด ตัด ต่อ กลึง ฉลุ เจาะ ประกอบ ชัดตกแต่ง หรืออื่น ๆ เพื่อให้มีรูปทรงตามต้องการ อาจมีการสาน พัน ถัก ฟอก แต่งสี เคลือบด้วยสารเคลือบเงา ประกอบหรือตกแต่งด้วยวัสดุอื่น เช่น หวาย ไม้ เชือก โลหะ ผ้า เพื่อเพิ่มความแข็งแรงหรือความสวยงาม สำหรับใช้งาน เช่น โต๊ะ เก้าอี้
- ๒.๒ ความยาวของโต๊ะ หมายถึง มิติตามแนวระดับของโต๊ะที่ยาวที่สุด
- ๒.๓ ความกว้างของโต๊ะ หมายถึง มิติตามแนวระดับของโต๊ะที่สั้นกว่าความยาว
- ๒.๔ ความสูงของโต๊ะ หมายถึง มิติตามแนวตั้งของโต๊ะที่วัดจากพื้นถึงจุดสูงสุดของพื้นผิวหน้า
- ๒.๕ ความลึกของโต๊ะ (เฉพาะโต๊ะแต่งตัวและโต๊ะข้างเตียง) หมายถึง มิติตามแนวนอนของโต๊ะที่วัดตามแนวเส้นกึ่งกลางของพื้นโต๊ะจากด้านหน้าไปถึงด้านหลัง
- ๒.๖ ความกว้างของที่นั่ง หมายถึง มิติตามแนวระดับที่วัดจากขอบข้างพื้นที่นั่งด้านหนึ่งไปยังอีกด้านหนึ่ง
- ๒.๗ ความลึกของที่นั่ง หมายถึง มิติตามแนวนอนที่วัดตามแนวเส้นกึ่งกลางของพื้นที่นั่งจากด้านหน้าไปถึงด้านหลัง กรณีที่มีพนักพิงให้วัดจากด้านหน้าไปถึงจุดกึ่งกลางของแนวตั้งระหว่างพื้นที่นั่งกับพนักพิง
- ๒.๘ ความสูงของที่นั่ง หมายถึง มิติตามแนวตั้งที่วัดจากพื้นถึงจุดสูงสุดของจุดกึ่งกลางพื้นที่นั่งด้านหน้า
- ๒.๙ ความสูงของเท้าแขน หมายถึง มิติตามแนวตั้งที่วัดจากจุดกึ่งกลางพื้นที่นั่งด้านหลังถึงผิวบนเท้าแขน
- ๒.๑๐ ความกว้างของตู้ หมายถึง มิติตามแนวระดับที่วัดจากขอบข้างของตู้จากด้านหนึ่งไปยังอีกด้านหนึ่ง
- ๒.๑๑ ความลึกของตู้ หมายถึง มิติตามแนวนอนที่วัดตามแนวเส้นกึ่งกลางของตู้จากด้านหน้าไปถึงด้านหลัง
- ๒.๑๒ ความสูงของตู้ หมายถึง มิติตามแนวตั้งของตู้ที่วัดจากพื้นถึงจุดสูงสุดของพื้นผิวหน้า
- ๒.๑๓ ความกว้างของเตียงนอน หมายถึง มิติตามแนวระดับที่วัดจากขอบข้างด้านในของพื้นนอนด้านหนึ่งไปยังขอบข้างด้านในอีกด้านหนึ่ง

- ๒.๑๔ ความยาวของเตียงนอน หมายถึง มิติตามแนวระดับที่วัดจากขอบด้านในส่วนท้ายของพื้นที่นอนไปยังขอบด้านในส่วนหัวของพื้นที่นอน
- ๒.๑๕ ความสูงของเตียงนอน หมายถึง มิติตามแนวตั้งของเตียงที่วัดจากพื้นถึงจุดสูงสุดของพื้นที่นอน
- ๒.๑๖ ความกว้างของชั้นวางของ หมายถึง มิติตามแนวระดับที่วัดจากขอบข้างของชั้นวางของจากด้านหนึ่งไปยังอีกด้านหนึ่ง
- ๒.๑๗ ความลึกของชั้นวางของ หมายถึง มิติตามแนวนอนที่วัดตามแนวเส้นกึ่งกลางของชั้นวางของจากด้านหน้าไปถึงด้านหลัง
- ๒.๑๘ ความสูงของชั้นวางของ หมายถึง มิติตามแนวตั้งของชั้นวางของที่วัดจากพื้นถึงจุดสูงสุดของพื้นผิวหน้า

๓. ชนิด

- ๓.๑ เครื่องเรือนไม้ไผ่ แบ่งตามการใช้งานออกเป็น ๕ ชนิด คือ
- ๓.๑.๑ โต๊ะ
 - ๓.๑.๒ เก้าอี้
 - ๓.๑.๓ ตู้
 - ๓.๑.๔ เตียงนอน
 - ๓.๑.๕ ชั้นวางของ

๔. ขนาด

- ๔.๑ ความกว้าง ความยาว ความสูง และความลึก แล้วแต่ชนิดของเครื่องเรือนไม้ไผ่ ให้เป็นไปตามที่ระบุไว้ที่ฉลาก โดยมีเกณฑ์ความคลาดเคลื่อน ± 10 มิลลิเมตร การทดสอบให้ปฏิบัติตามข้อ ๙.๑
- หมายเหตุ มิติของเครื่องเรือนแต่ละชนิดแนะนำให้เป็นไปตามภาคผนวก ก.

๕. คุณลักษณะที่ต้องการ

- ๕.๑ ลักษณะทั่วไป
- ต้องเรียบร้อย แข็งแรง มั่นคง ประณีต สวยงาม มีรูปแบบและรูปทรงที่เหมาะสมกับการใช้งาน ไม้ผุ ไม่มีราหรือตำหนิที่เกิดจากการทำลายของมอด ปลวก หรือแมลงอื่น ไม่มีขอบคมและปลายแหลมยกเว้นกรณีที่เป็นลักษณะเฉพาะของชิ้นงาน ไม่มีเส้นขน เส้น รอยผุ รอยแตก รอยร้าว บิด โก่ง หัก งอ หรือตำหนิในชิ้นงานให้เห็นเด่นชัด ยกเว้นรอยที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติหรือเป็นลักษณะเฉพาะของชิ้นงานซึ่งไม่มีผลเสียต่อการใช้งาน กรณีเป็นชุดเดียวกันต้องมีรูปแบบ ลวดลาย และสีที่กลมกลืนเข้ากันได้ยกเว้นกรณีที่เป็นลักษณะเฉพาะของชิ้นงาน
- การทดสอบให้ทำโดยการตรวจพินิจ

๕.๒ การประกอบ

ต้องเรียบร้อย แข็งแรง มั่นคง ประณีต สวยงาม ไม่มีขอบคมและปลายแหลมยกเว้นกรณีเป็นลักษณะเฉพาะของชิ้นงาน บริเวณรอยต่อต้องเรียบร้อย ไม่แยกออกจากกัน ไม่มีรอยแตกร้าวหรือรอยเครื่องมือจากการประกอบชิ้นงาน ไม่มีกลิ่นของสารเคมีและรอยเปื้อนของสารที่ใช้ยึดติดชิ้นส่วนเข้าด้วยกัน ไม่มีตะปูและโลหะยื่นพื้นพื้นผิวหน้าและต้องปกปิดให้เรียบร้อย

การทดสอบให้ทำโดยการตรวจพินิจ

๕.๓ ลวดลาย (ถ้ามี)

ต้องประณีต สวยงาม สม่่าเสมอ การต่อลวดลายต้องตรงตามลักษณะของลวดลาย

การทดสอบให้ทำโดยการตรวจพินิจ

๕.๔ สี (ถ้ามี)

ต้องมีสีสม่ำเสมอ ติดแน่น ไม่ต่าง หลุด ลอก หรือเปื้อน ยกเว้นกรณีที่เป็นลักษณะเฉพาะของชิ้นงาน เมื่อจับหรือสัมผัสแล้วสีต้องไม่ติดมือ

การทดสอบให้ทำโดยการตรวจพินิจ

๕.๕ การประกอบหรือตกแต่งด้วยวัสดุอื่น (ถ้ามี)

ต้องเรียบร้อย ประณีต สวยงาม ติดแน่น เหมาะสมกับชิ้นงาน รอยต่อต้องไม่แยกออกจากกัน ไม่มีกลิ่นของสารเคมีและรอยเปื้อนของสารที่ใช้ยึดติดชิ้นส่วนเข้าด้วยกัน ไม่มีขอบคมและปลายแหลมยกเว้นกรณีเป็นลักษณะเฉพาะของชิ้นงาน กรณีใช้วัสดุธรรมชาติต้องไม่มีราหรือตำหนิที่เกิดจากการทำลายของปลวกหรือแมลงอื่น กรณีใช้พลาสติกต้องไม่มีเสี้ยนหรือครีบ กรณีใช้โลหะต้องไม่มีสนิม

การทดสอบให้ทำโดยการตรวจพินิจ

๕.๖ การเคลือบผิว (ถ้ามี)

ต้องเรียบ สม่่าเสมอ ไม่เป็นเม็ด เป็นคราบ แตก หลุดหรือลอก และต้องไม่ทำให้ชิ้นงานขาดความสวยงาม

การทดสอบให้ทำโดยการตรวจพินิจ

๕.๗ ปริมาณความชื้น

ส่วนที่เป็นโครงสร้างรับน้ำหนักต้องมีความชื้นไม่เกินร้อยละ ๑๘

การทดสอบให้ปฏิบัติตามข้อ ๙.๒

๕.๘ การรับน้ำหนัก

๕.๘.๑ โตะ ต้องสามารถรับน้ำหนักเฉลี่ย ๑๕๐ กิโลกรัมต่อตารางเมตร ได้โดยไม่เสียรูปทรงหรือเกิดความเสียหาย สามารถใช้งานได้ตามปกติ

๕.๘.๒ เก้าอี้และเตียงนอน ต้องสามารถรับน้ำหนักเฉลี่ย ๒๐๐ กิโลกรัมต่อตารางเมตร ได้โดยไม่เสียรูปทรงหรือเกิดความเสียหาย สามารถใช้งานได้ตามปกติ

๕.๘.๓ ตู้ พื้นส่วนบน พื้นส่วนล่าง ชั้น และส่วนอื่นๆ ที่อยู่ใต้วงระดับของตู้ต้องสามารถรับน้ำหนักเฉลี่ย ๕๐ กิโลกรัมต่อตารางเมตร ได้โดยไม่เสียรูปทรงหรือเกิดความเสียหาย สามารถใช้งานได้ตามปกติ

๕.๘.๔ ชั้นวางของ ต้องสามารถรับน้ำหนักเฉลี่ย ๕๐ กิโลกรัมต่อตารางเมตร ได้โดยไม่เสียรูปทรงหรือเกิดความเสียหาย สามารถใช้งานได้ตามปกติ

การทดสอบให้ปฏิบัติตามข้อ ๙.๓

๕.๙ การตกกระแทก (ยกเว้นตู้และชั้นวางของ)

- ๕.๙.๑ โต๊ะ (ยกเว้นโต๊ะที่มีขาเดี่ยวและไม่ยึดติดกับพื้นโต๊ะ) ต้องสามารถทนทานต่อการตกกระแทกที่ระยะความสูง ๑๐ เซนติเมตร จำนวน ๑๐ ครั้ง ได้โดยไม่เสียรูปทรงหรือเกิดความเสียหาย สามารถใช้งานได้ตามปกติ และปลายขาโต๊ะทั้ง ๔ ขา หรือน้อยกว่า ต้องสามารถทนทานต่อการตกกระแทกที่ยกสูงทำมุมกับพื้น ๒๐ องศา จำนวน ๒๐ ครั้ง ได้โดยไม่เสียรูปทรงหรือเกิดความเสียหาย สามารถใช้งานได้ตามปกติ
- ๕.๙.๒ เก้าอี้ ต้องสามารถทนทานต่อการตกกระแทกที่ระยะความสูง ๑๐ เซนติเมตร จำนวน ๑๐ ครั้ง ได้โดยไม่เสียรูปทรงหรือเกิดความเสียหาย สามารถใช้งานได้ตามปกติ และปลายขาเก้าอี้ต้องสามารถทนทานต่อการตกกระแทกที่ยกสูง ๑๐ เซนติเมตร และเอียงทำมุมกับพื้น ๒๐ องศา จำนวน ๑๐ ครั้ง ได้โดยไม่เสียรูปทรงหรือเกิดความเสียหาย สามารถใช้งานได้ตามปกติ
- ๕.๙.๔ เติียงนอน ขาเตียงนอนหรือมูมเตียงนอนที่ไม่มีขาต้องสามารถทนทานต่อการตกกระแทกที่ระยะความสูง ๑๐ เซนติเมตร จำนวน ๑๐ ครั้ง ได้โดยไม่เสียรูปทรงหรือเกิดความเสียหาย สามารถใช้งานได้ตามปกติ และปลายขาเตียงนอนทั้ง ๔ ขา ต้องสามารถทนทานต่อการตกกระแทกที่ยกสูงทำมุมกับพื้น ๒๐ องศา จำนวน ๒๐ ครั้ง ได้โดยไม่เสียรูปทรงหรือเกิดความเสียหาย สามารถใช้งานได้ตามปกติ

การทดสอบให้ปฏิบัติตามข้อ ๙.๔

๖. การบรรจุ

- ๖.๑ หากมีการหุ้มห่อ ให้หุ้มห่อเครื่องเรือนไม้ไม้ด้วยวัสดุที่สะอาด แข็ง เรียบร้อย และสามารถป้องกันความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นกับเครื่องเรือนไม้ไม้ได้
- การทดสอบให้ทำโดยการตรวจพินิจ

๗. เครื่องหมายและฉลาก

- ๗.๑ ที่ฉลากเครื่องเรือนไม้ไม้ทุกหน่วย อย่างน้อยต้องมี เลข อักษร หรือเครื่องหมายแจ้งรายละเอียดต่อไปนี้ให้เห็นได้ง่าย ชัดเจน
- (๑) ชื่อผลิตภัณฑ์ (ตามชื่อ มผช.)
 - (๒) ชนิด
 - (๓) ขนาดหรือมิติ เป็นเซนติเมตรหรือเมตร
 - (๔) เดือน ปีที่ทำ
 - (๕) ประวัติผลิตภัณฑ์ (ถ้ามี)
 - (๖) ข้อเสนอแนะในการใช้และการดูแลรักษา (ถ้ามี)
 - (๗) ชื่อผู้ทำหรือสถานที่ทำ พร้อมสถานที่ตั้ง หรือเครื่องหมายการค้าที่จดทะเบียนในกรณีที่ใช้ภาษาต่างประเทศ ต้องมีความหมายตรงกับภาษาไทยที่กำหนดไว้ข้างต้น

๘. การชักตัวอย่างและเกณฑ์ตัดสิน

- ๘.๑ รุ่น ในที่นี้ หมายถึง เครื่องเรือนไม้ไผ่ชนิดเดียวกัน ทำโดยกรรมวิธีเดียวกัน ที่ทำหรือส่งมอบหรือซื้อขาย ในระยะเวลาเดียวกัน
- ๘.๒ การชักตัวอย่างและการยอมรับ ให้เป็นไปตามแผนการชักตัวอย่างต่อไปนี้
- ๘.๒.๑ การชักตัวอย่างและการยอมรับ สำหรับการทดสอบขนาด การบรรจุ (ถ้ามี) และเครื่องหมายและฉลาก ให้ชักตัวอย่างโดยวิธีสุ่มจากรุ่นเดียวกัน จำนวน ๑ ตัวอย่าง เมื่อตรวจสอบแล้วตัวอย่างต้องเป็นไปตามข้อ ๕.๑ ข้อ ๖. และข้อ ๗. ทุกรายการ จึงจะถือว่าเครื่องเรือนไม้ไผ่รุ่นนั้นเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด
- ๘.๒.๒ การชักตัวอย่างและการยอมรับ สำหรับการทดสอบลักษณะทั่วไป การประกอบ ลวดลาย (ถ้ามี) สี (ถ้ามี) การประกอบหรือตกแต่งด้วยวัสดุอื่น (ถ้ามี) และการเคลือบผิว (ถ้ามี) ให้ใช้ตัวอย่างที่ผ่านการทดสอบตามข้อ ๘.๒.๑ แล้ว จำนวน ๑ ตัวอย่าง เมื่อตรวจสอบแล้วตัวอย่างต้องเป็นไปตามข้อ ๕.๑ ถึงข้อ ๕.๖ ทุกรายการ จึงจะถือว่าเครื่องเรือนไม้ไผ่รุ่นนั้นเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด
- ๘.๒.๓ การชักตัวอย่างและการยอมรับ สำหรับการทดสอบความชื้น การรับน้ำหนัก และการตกกระแทก ให้ใช้ตัวอย่างที่ผ่านการทดสอบตามข้อ ๘.๒.๒ แล้ว จำนวน ๑ ตัวอย่าง เมื่อตรวจสอบแล้วตัวอย่างต้องเป็นไปตามข้อ ๕.๗ ถึงข้อ ๕.๙ ทุกรายการ จึงจะถือว่าเครื่องเรือนไม้ไผ่รุ่นนั้นเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด
- ๘.๓ เกณฑ์ตัดสิน
- ตัวอย่างเครื่องเรือนไม้ไผ่ต้องเป็นไปตามข้อ ๘.๒.๑ ข้อ ๘.๒.๒ และข้อ ๘.๒.๓ ทุกข้อ จึงจะถือว่าเครื่องเรือนไม้ไผ่รุ่นนั้นเป็นไปตามมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชนนี้

๙. การทดสอบ

- ๙.๑ การทดสอบขนาด
- ใช้เครื่องวัดที่วัดได้ละเอียดถึง ๑ มิลลิเมตร วัดมิติละอย่างน้อย ๒ ตำแหน่ง ที่ให้ค่ามากที่สุด แล้วรายงานผลแต่ละค่า แต่ถ้ามิติใดมีตำแหน่งที่วัดได้เพียงตำแหน่งเดียวก็ให้วัดเพียงตำแหน่งเดียว
- ๙.๒ การทดสอบปริมาณความชื้น
- ๙.๒.๑ เครื่องมือ
- มาตรฐานความชื้น (Moisture meter) ที่วัดได้ละเอียดถึงร้อยละ ๐.๕ และได้รับการสอบเทียบเครื่องวัดแล้ว หรือผ่านการตรวจสอบความถูกต้องกับการทดสอบปริมาณความชื้นด้วยวิธีอบแห้ง
- ๙.๒.๒ วิธีทดสอบ
- สุ่มเลือกบริเวณผิวด้านในที่เป็นส่วนโครงสร้างรับน้ำหนักของตัวอย่างเครื่องเรือนไม้ไผ่ จำนวน ๕ ตำแหน่ง แล้วทำเครื่องหมาย จากนั้นใช้เข็มเจาะของมาตรฐานความชื้นกดตำแหน่งที่ทำเครื่องหมายให้ลึกประมาณ ๑ ใน ๔ หรือ ๑ ใน ๕ ของความหนาไม้ไผ่ตัวอย่าง อ่านค่าความชื้นที่วัดได้ ทดสอบอีก ๕ ตำแหน่ง ตามวิธีการข้างต้น จนครบ ๕ ตำแหน่ง

ในกรณีที่ใช้มาตรการความชื้นแล้วมีปัญหา ให้นำส่วนที่เป็นปัญหาของตัวอย่างเครื่องเรือนไม้ไผ่ไปทดสอบด้วยวิธีอบแห้งเป็นวิธีตัดสิน ดังนี้

- (๑) ให้เลือกตัวอย่างจากบริเวณส่วนที่เป็นปัญหาของตัวอย่างเครื่องเรือนไม้ไผ่ โดยตัดตามเส้นไม้บริเวณที่ไม่มีตำหนิใด ๆ และห่างจากปลายของไม้ไผ่ชิ้นนั้นประมาณ ๑๐๐ มิลลิเมตร ทำเป็นชั้นทดสอบที่มีความยาวตามเส้น ๒๐ มิลลิเมตร ถึง ๒๕ มิลลิเมตร จำนวน ๒ ชั้น
- (๒) ชั่งชั้นทดสอบแต่ละชั้นทันทีด้วยเครื่องชั่งที่ชั่งได้ละเอียด ๐.๑ กรัม ให้ทราบมวลที่แน่นอน (M_1)
- (๓) อบชั้นทดสอบแต่ละชั้นในตู้อบที่อุณหภูมิ ๑๐๐ องศาเซลเซียส ถึง ๑๐๕ องศาเซลเซียส จนมีค่ามวลคงที่ ปลอ่ยให้เย็นในเดซิกเคเตอร์จนมีอุณหภูมิเท่ากับอุณหภูมิห้อง ชั่งชั้นทดสอบ (M_0)
- (๔) คำนวณหาค่าปริมาณความชื้นของชั้นทดสอบแต่ละชั้น จากสูตร

$$\text{ปริมาณความชื้น ร้อยละโดยน้ำหนัก} = \frac{(M_1 - M_0) \times 100}{M_1}$$

เมื่อ M_1 คือ มวลชั้นทดสอบก่อนอบ เป็นกรัม

M_0 คือ มวลชั้นทดสอบหลังอบ เป็นกรัม

๙.๓ การทดสอบการรับน้ำหนัก

๙.๓.๑ คำนวณหาค่าพื้นที่ผิวรับน้ำหนักของตัวอย่างเครื่องเรือนไม้ไผ่แต่ละชนิด

๙.๓.๒ คำนวณหาค่าจำนวนถุงทราย โดยมีสูตรดังนี้

$$\text{จำนวนถุงทราย} = \frac{\text{พื้นที่ผิวรับน้ำหนัก} \times W}{10 \text{ หรือ } 5}$$

เมื่อ พื้นที่ผิวรับน้ำหนัก มีหน่วยเป็น ตารางเมตร (m^2)

W เป็นค่าการรับน้ำหนักเฉลี่ยของเครื่องเรือนไม้ไผ่แต่ละชนิด มีหน่วยเป็น กิโลกรัมต่อตารางเมตร (kg/m^2)

๑๐ เป็นน้ำหนักถุงทราย ๑ ถุง มีหน่วยเป็น กิโลกรัม กรณีทดสอบโต๊ะ เติง และเก้าอี้

๕ เป็นน้ำหนักถุงทราย ๑ ถุง มีหน่วยเป็น กิโลกรัม กรณีทดสอบตู้ ชั้นวางของ

กรณีที่มีเศษเกินครึ่งหนึ่งให้ปัดขึ้นเป็นจำนวนเต็ม

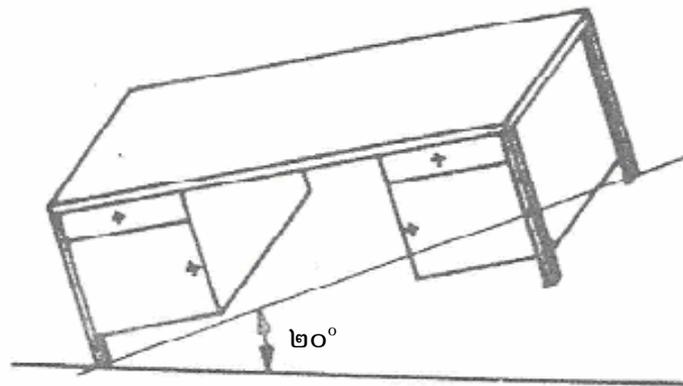
๙.๓.๓ นำถุงทรายตามจำนวนที่คำนวณได้ในข้อ ๙.๓.๒ วางกระจายให้ทั่วพื้นที่ผิวรับน้ำหนักของตัวอย่างเครื่องเรือนไม้ไผ่แต่ละชนิดเป็นเวลา ๑ ชั่วโมง แล้วตรวจพินิจ

๙.๔ การทดสอบการตกกระแทก (ยกเว้นตู้และชั้นวางของ)

๙.๔.๑ โต๊ะ (ยกเว้นโต๊ะที่มีขาเดี่ยวและไม่ยึดติดกับพื้นโต๊ะ)

๙.๔.๑.๑ ยกตัวอย่างโต๊ะด้านใดด้านหนึ่งให้ขาโต๊ะทั้ง ๒ ขา กรณีโต๊ะที่มีขาเดี่ยวให้ยกทั้งตัว สูงขึ้นจากพื้นในแนวตั้งเป็นระยะ ๑๐ เซนติเมตร แล้วปล่อยให้ตกลงพื้นอย่างอิสระ ทดสอบซ้ำจนครบ ๕ ครั้ง จากนั้นทดสอบขาโต๊ะด้านตรงข้ามตามวิธีการข้างต้น จนครบ ๕ ครั้ง แล้วตรวจพินิจสภาพโต๊ะ

๙.๔.๑.๒ ยกตัวอย่างโต๊ะที่มุมใดมุมหนึ่ง โดยให้ปลายขาโต๊ะด้านที่ยกสูงทำมุมกับพื้น ๒๐ องศา ดังตัวอย่างรูปที่ ๑ แล้วปล่อยให้ตกลงบนพื้นอย่างอิสระ ทดสอบซ้ำจนครบ ๕ ครั้ง จากนั้นทดสอบมุมที่เหลืออีก ๓ มุม ตามวิธีการข้างต้น จนครบ ๕ ครั้งต่อมุม แล้วตรวจพินิจสภาพโต๊ะ

รูปที่ ๑ ตัวอย่างการทดสอบการตกกระแทกของโต๊ะแบบมีตู้และลิ้นชัก
(ข้อ ๙.๔.๑.๒)

๙.๔.๒ เก้าอี้

- ๙.๔.๒.๑ ยกตัวอย่างเก้าอี้ให้ขาเก้าอี้ทั้ง ๔ ขา หรือน้อยกว่า สูงขึ้นจากพื้นในแนวตั้งเป็นระยะ ๑๐ เซนติเมตร แล้วปล่อยให้ตกลงพื้นอย่างอิสระ ทดสอบซ้ำจนครบ ๑๐ ครั้ง แล้วตรวจพินิจสภาพเก้าอี้
- ๙.๔.๒.๒ วางตัวอย่างเก้าอี้บนพื้นเอียงทำมุมกับพื้น ๒๐ องศา โดยให้สองขาหน้าของเก้าอี้อยู่ด้านล่าง และปลายสองขาหลังอยู่ในแนวเดียวกัน ยกเก้าอี้ในสภาพที่เอียงนี้สูงขึ้นโดยให้ปลายสองขาหน้าของเก้าอี้สูงจากพื้นเอียงเดิม ๑๐ เซนติเมตร เลื่อนพื้นเอียงออก แล้วปล่อยให้สองขาหน้าของเก้าอี้ตกลงบนพื้นอย่างอิสระ ทดสอบซ้ำจนครบ ๕ ครั้ง จากนั้นทดสอบสองขาหลังของเก้าอี้ตามวิธีการข้างต้น จนครบ ๕ ครั้ง แล้วตรวจพินิจสภาพเก้าอี้

๙.๔.๓ เติงนอน

- ๙.๔.๓.๑ ยกตัวอย่างเตียงนอนด้านใดด้านหนึ่งให้ขาเตียงนอนทั้ง ๒ ขา หรือมุมเตียงนอนทั้ง ๒ มุม กรณีเตียงนอนไม่มีขา ให้สูงขึ้นจากพื้นในแนวตั้งเป็นระยะ ๑๐ เซนติเมตร แล้วปล่อยให้ตกลงพื้นอย่างอิสระ ทดสอบซ้ำจนครบ ๕ ครั้ง จากนั้นทดสอบขาเตียงนอนหรือมุมเตียงนอนด้านตรงข้ามตามวิธีการข้างต้น จนครบ ๕ ครั้ง แล้วตรวจพินิจสภาพเตียงนอน
- ๙.๔.๓.๒ ยกตัวอย่างเตียงนอนที่มุมใดมุมหนึ่ง โดยให้ปลายขาเตียงนอนหรือมุมเตียงนอนที่ไม่มีขาด้านที่ยกสูงทำมุมกับพื้น ๒๐ องศา แล้วปล่อยให้ตกลงบนพื้นอย่างอิสระ ทดสอบซ้ำจนครบ ๕ ครั้ง จากนั้นทดสอบมุมที่เหลืออีก ๓ มุม ตามวิธีการข้างต้น จนครบ ๕ ครั้งต่อมุม แล้วตรวจพินิจสภาพเตียงนอน

ภาคผนวก ก.
ตารางที่ ก.๑ ขนาดของโต๊ะ
(ข้อ ๔.๑)

หน่วยเป็นมิลลิเมตร

โต๊ะ	แบบ	ขนาด	มิติ				เส้นผ่าน ศูนย์กลาง
			ความกว้าง	ความยาว	ความสูง	ความลึก	
โต๊ะ รับประทานอาหาร	สี่เหลี่ยม	๔ ที่นั่ง	๗๕๐	๑ ๒๐๐	๗๒๐	-	-
			๙๐๐	๙๐๐		-	-
		๖ ที่นั่ง	๙๐๐	๑ ๕๐๐	๗๒๐	-	-
		๘ ที่นั่ง	๑ ๑๐๐	๒ ๑๐๐	๗๒๐	-	-
	กลม	-	-	-	๗๒๐	-	๙๐๐
โต๊ะกลาง	สี่เหลี่ยม	ขนาดที่ ๑	๕๕๐	๙๐๐	๕๐๐	-	-
		ขนาดที่ ๒	๕๕๐	๑ ๑๐๐	๕๕๐	-	-
		ขนาดที่ ๓	๖๐๐	๑ ๒๐๐	๕๘๐	-	-
โต๊ะข้าง	สี่เหลี่ยม	ขนาดที่ ๑	๕๕๐	๕๕๐	๕๐๐	-	-
		ขนาดที่ ๒	๕๕๐	๕๕๐	๕๕๐	-	-
		ขนาดที่ ๓	๖๐๐	๖๐๐	๕๘๐	-	-
โต๊ะแต่งตัว	-	ขนาดที่ ๑	๙๐๐	-	๕๒๕	๕๕๐	-
		ขนาดที่ ๒	๑ ๒๐๐	-	๕๒๕	๕๕๐	-
โต๊ะข้างเตียง	-	ขนาดที่ ๑	๕๕๐	-	๕๒๕	๕๕๐	-
		ขนาดที่ ๒	๖๐๐	-	๕๒๕	๕๕๐	-

ตารางที่ ก.๒ ขนาดของแก้ว
(ข้อ ๔.๑)

หน่วยเป็นมิลลิเมตร

แก้ว	แบบ	ขนาด	มิติ			
			ความกว้าง ของที่นั่ง	ความลึก ของที่นั่ง	ความสูง ของที่นั่ง	ความสูงของเท้า แขน
แก้ว รับประทาน อาหาร	มีเท้าแขน	๔ ที่นั่ง	๔๕๐	๔๒๐	๔๒๕	๒๐๕
	ไม่มีเท้าแขน	-	๔๐๕			-
แก้วรับแขก	มีเท้าแขน	๑ ที่นั่ง	๕๕๐	๕๓๐	๓๘๐	๑๘๐
		๒ ที่นั่ง	๑ ๑๐๐			
		๓ ที่นั่ง	๑ ๖๕๐			
	ไม่มีเท้าแขน	๑ ที่นั่ง	๕๕๐	๕๓๐	๓๘๐	-
		๒ ที่นั่ง	๑ ๑๐๐			
		๓ ที่นั่ง	๑ ๖๕๐			

ตารางที่ ก.๓ ขนาดของตู้
(ข้อ ๔.๑)

หน่วยเป็นมิลลิเมตร

ตู้		มิติ			
		ความกว้าง	ความลึก	ความสูง	
ตู้ใช้งานในครัว	ตู้กับข้าว	๙๐๐	๕๕๐	๘๐๐	
		๙๐๐		๑ ๕๐๐	
		๙๐๐		๒ ๐๐๐	
	ตู้เก็บซาม	๔๕๐	๕๕๐	๘๐๐	
		๖๐๐			
	ตู้ลิ้นชัก	๔๕๐	๕๕๐	๘๐๐	
		๖๐๐			
	ตู้แขวน	๔๕๐	๓๐๐	๖๐๐	
		๔๕๐		๘๐๐	
		๖๐๐		๖๐๐	
		๖๐๐		๘๐๐	
	ตู้วางเตาแก๊ส เต้าไฟฟ้า	๙๐๐	๕๕๐	๖๕๐	
	ตู้ใช้งานในห้องนอน	ตู้เสื้อผ้าบานเปิดเดี่ยว	๕๕๐	๕๕๐	๑ ๘๐๐
			๕๕๐		๒ ๐๐๐
๖๐๐			๑ ๘๐๐		
๖๐๐			๒ ๐๐๐		
ตู้เสื้อผ้าบานเปิดคู่หรือบานเลื่อน		๙๐๐	๕๕๐	๑ ๘๐๐	
		๙๐๐		๒ ๐๐๐	
		๑ ๒๐๐		๑ ๘๐๐	
		๑ ๒๐๐		๒ ๐๐๐	

ตารางที่ ก.๔ ขนาดประสานทางพิกัดของเตียงนอน
(ข้อ ๔.๑)

หน่วยเป็นมิลลิเมตร

แบบ	ความกว้างของเตียงนอน		ความยาวของเตียงนอน	
	เกณฑ์ที่กำหนด	เกณฑ์ความคลาดเคลื่อน	เกณฑ์ที่กำหนด	เกณฑ์ความคลาดเคลื่อน
เตียงนอนเดี่ยว	๙๐๐	+ ๑๐ - ๐	๒ ๐๐๐	+ ๑๐ - ๐
	๑ ๐๕๐		๒ ๐๐๐	
เตียงนอนคู่	๑ ๕๐๐		๒ ๐๐๐	
	๑ ๘๐๐		๒ ๐๐๐	

หมายเหตุ ขนาดประสานทางพิกัด เป็นขนาดตามมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม ขนาดเครื่องเรือนสำหรับที่พักอาศัย มาตรฐานเลขที่ มอก.๖๖๒

ตารางที่ ก.๕ ขนาดทั่วไปเตียงนอน
(ข้อ ๔.๑)

หน่วยเป็นมิลลิเมตร

แบบ	ความกว้างของเตียงนอน		ความยาวของเตียงนอน	
	เกณฑ์ที่กำหนด	เกณฑ์ความคลาดเคลื่อน	เกณฑ์ที่กำหนด	เกณฑ์ความคลาดเคลื่อน
เตียงนอนเดี่ยว	๙๑๕	+ ๑๐ - ๐	๑๙๘๐	+ ๑๐ - ๐
	๑ ๐๗๐		๑๙๘๐	
เตียงนอนคู่	๑ ๕๒๕		๑๙๘๐	
	๑ ๘๓๐		๑๙๘๐	